

Mehdi'yi doğru teşhis etmenin ve ona uymanın, ahiret ve dünya açısından fayda ve zararları neler olabilir?

Evvela "[Mehdi](#)" ve "[Deccal](#)" itikadının umumî olarak faydasını ve imana ait bir mesele olmasının hikmetini kısaca özetleyelim.

Kur'an'ın terbiye usullerinden biri de, muhatabını havf ve reca arasında bırakmasıdır. Havf kişinin akıbetinden ve Allah'ın azabından korkması, reca ise bir kulun günahı ne kadar olursa olsun Cenab-ı Hakk'ın şefkat ve merhametine sığınması, O'nun rahmetinden ümit kesmemesidir. Böylece insan ne akıbetinden emin olur ne de ümitsizliğe düşer.

Müslümanlar her asırda havf ve recaya muhtaç olmasından, Peygamber Efendimiz (asm), o ulvî ve nezih üslubu ile, ümmetini sıkıntılı ve ümitsiz dönemlerinde Mehdi ile takviye ettiği gibi, Deccal gibi dehşetli şahısların fesadından da sakındırmıştır.

Müslümanların derin yaralar aldığı ve ümitsizliğe düştüğü bir zamanda, onların imdadına mehdi gibi bir kurtarıcının geleceğini müjdelemesi ve böylece onların kuvve-i maneviyelerini artırması, büyük bir rahatlama vesilesidir.

Her dönemde bu şekil mehdi-misal zâtlar, ümmetin imdadına yetişip onları irşad ile hakka sevk etmişlerdir. Her asırda gelen müceddidlere bir çeşit Mehdi nazarı ile bakabiliriz. İslam tarihinde çok sıkıntılı ve dehşetli dönemlerde bu mübarek zâtlar, ümmete hakikaten tam bir rehberlik etmişler, hem dünya, hem de ahiret saadetlerine vesile olmuşlardır. Onun için **mehdi inancı** boş bir hurafe ve faydası olmayan bir teselli pınarı değildir. Ama mehdi hakkında gelen rivayetler, ekseriyetle müteşabih olmasından, te'vil, tefsir ve tabire muhtaçtırlar.

Bu yüzden bazı avam ve zahirperestler, müteşabih ifadeleri zahirî olarak anlamalarından dolayı, bir takım acib ve hurafevari mehdi telakkileri ortaya çıkmış, bu da bazı art niyetli kimselerin insafsızca tenkidatına sebebiyet vermişler.

Her dönemin ve asrın kendine mahsus şartları vardır. Her asırda vazifeli müceddid veya mehdi, o dönemin şartlarına münasip bir yol, bir usul ve bir tarz ile Kur'an'a hizmet eder. Böyle vazifeli bir zâta tâbi olmayan Müslümanlar, istikametini kaybeder, daima ezilir, büyük zarar görür hatta hadis-i şerifte buyurulduğu gibi "*cehalet üzerine ölür.*" Yanlış anlaşılmasın, "*kâfir olarak ölür*" demek değildir. O zamanın şartları altında ezilir, demektir. İslama nasıl hizmet edeceğinin cehaleti ve bilmemezi üzere ölür, demektir. Kimin, o asrın sahibi olduğunu, yani mehdisi ya da müceddidi olduğunu, eserlerinden, cemaatından ve izlediği tarz ve usulden anlamak mümkündür.

Mehdi olmayan birini mehdi bilmemiz ya da mehdi olan kişiyi, mehdi olarak bilmememiz, dinî açıdan bir mes'uliyet getirmez. Yani, Allah, hesaba çekip azap vermez. Ama Mehdi ve Deccal'ı bilmeyen veya yanlış bilen kişi, dini iyi anlamak açısından daima eksik kalır, sıkıntılara düşer ve birçok belalara giriftar olur.